

[Inge Fischer Møller.]

ligt ansatte. Det har jeg ikke, og jeg vil gerne citere de to eneste ting, jeg har nævnt vedrørende ansatte.

Det første, jeg sagde, var, at jeg håbede, at denne debat bl. a. kunne være medvirkende til at slå fast, at den løbende kedelige hetz, der var mod de offentligt ansatte, ville få en ende. Det næste, jeg sagde, var, at jeg som tidligere socialudvalgsformand hører til dem, som har en positiv holdning til de ansatte, og jeg er sikker på, at de ansatte også vil benytte sig af lovgivningen på en positiv måde.

Det er alt, hvad jeg herfra har sagt om de ansattes rolle.

Til slut vil jeg sige, at med samme motivering, som socialministeren kom med her fra talerstolen, skal jeg på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne afvise dagsordensforslaget. Vi stemmer imod det.

Erlendsson (FP):

Jeg var da ked af at høre, at jeg mumler, når jeg står på talerstolen. Det kan man ganske vist ikke påstå, at hr. Steen Folke gør, men jeg troede dog, at alle kunne fatte meningen i hvert fald. Det kunne hr. Steen Folke ikke, da jeg talte om den dybere forståelse af sammenhængen mellem social trang og sygdom, eller da jeg talte om nutidens arbejdsmarkeds fastlåste organisationsbestemmelser med hensyn til løn og arbejdsvilkår.

Jeg mener, at det er ting, som på en eller anden måde burde have kunnet findes afspejlet i bistandslovens bestemmelser. Det har jeg ikke fundet noget af. Jeg mente, at vi på dette plan havde gjort os de samme tanker, men jeg forstår, at hr. Steen Folkes mere teoretiske betragtninger ikke kan indpasses i de tanker, jeg har gjort mig på mit partis vegne.

Jeg har allerede sagt, at hvis vi skulle bebrejde bistandsloven noget, så var det i hvert fald ikke, at den fastholder skønsprincippet, når det gælder individuelle bistandsløsninger. Derfor kan vi naturligvis heller ikke stemme for det forslag om motiveret dagsorden, som er stillet af ordføreren for forespørgerne, der ønsker at fjerne skønsprincippet fra den sociale bistandslov. Vi vil udbygge det for at gøre den bedre, og derfor må vi stemme imod.

Grethe Philip (RV):

Jeg forstod på socialministeren, at hun ikke var indstillet på at ændre formuleringen i cirkulæret om tildelingen af hjælp til papirløse ægteskaber, hvor det drejede sig om faste forhold af længere varighed. Det var egentlig mit indtryk, at det ikke så meget skyldtes det, at ministeren ikke kunne se, at der lå et problem, men mere, at man skulle afvente en ændring i ægteskabslovgivningen. Det beklager jeg.

Vi er jo i gang med forskellige steder at tage til efterretning, også i vores lovgivning, at der er et stigende antal faste forbindelser, uden at der er papir på det. Vi har fået nye bestemmelser for tildeling af forhøjet børnetilskud, hvor man netop lægger vægt på, om der er tale om et fast forhold eller ej, med eller uden papir, og vi har også reglerne i vores boliglovgivning, hvor man giver bolig sikring under hensyn til husstandsindkomsten. Vi er altså i fuld gang med forskellige steder i vores lovgivning at indrette den med henblik på, at de faste forhold uden papir skal behandles på samme måde som de faste forhold med papir. Og jeg mener, dette er en rimelig udvikling, og at det også burde finde sted i dette tilfælde.

Når jeg siger det så stærkt, så er det såmænd ikke, fordi jeg tror, at det drejer sig om voldsomt mange tilfælde, eller at der er tale om meget store beløb; jeg tror derimod, at det er den slags ting, der kan sætte ondt blod for en bistandslov, som jeg ellers venter mig meget af. Og jeg tror, at der er mange mennesker ude i kommunerne, der slet ikke kan forstå disse nye regler, der er kommet i cirkulæret, og som vel at mærke er en ændring i forhold til tidligere praksis ude i kommunerne.

Ebba Strange (SF):

Fru Inge Fischer Møller uddybede det, hun havde sagt om, at hun regnede med, at socialreformkommissionens intentioner om forebyggelse, tryghed og trivsel kunne opfyldes gennem bistandsloven, ved at sige: ja, hvis loven bliver brugt. Det er så altså den helt fundamentale forskel på socialdemokratiet og socialistisk folkepartis syn på socialpolitikken.

Jeg sagde også i mit første indlæg, at man ikke skaber forebyggelse, tryghed og trivsel i et kapitalistisk samfund gennem socialpoli-